

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/51/2014
Identifikačné číslo spisu:	2013200326
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2013200326.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: JUDr. Z. W., bytom XXX XX F. XXX/X, zastúpený Mgr. Františkom Peniaškom, trvalé bytom 821 07 Bratislava, Žitavská 22, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor výstavby a bytovej politiky, Kollárova 8, 917 02 Trnava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00223/Ho z 21. februára 2013, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/51/2013-51 z 27. marca 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 14S/51/2013-51 z 27. marca 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ObU-TT-OVBP2-2013/00223/Ho z 21. februára 2013, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie stavebného úradu Obce Zeleneč č. Výst. 111/2012/Bá-196 z 11. decembra 2012, ktorý ako prvostupňový stavebný úrad rozhodujúc podľa ustanovenia § 88a ods. 6 písm. a/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „stavebný zákon“) nariadil žalobcovi ako stavebníkovi odstránenie drobnej stavby oplotení na pozemku parc.č. 2190/86 v k.ú. F.. Žalovaný dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie bolo vydané v súlade so stavebným zákonom, nakoľko pri dodatočnom povoľovaní drobnej stavby stavebný úrad postupoval podľa § 88a stavebného zákona, aplikujúc primerane aj ustanovenia § 58 až 66 stavebného zákona. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že žalobca v stanovenej lehote nepreukázal stavebnému úradu, že stavba je v súlade s verejnými záujmami a nie sú obmedzené záujmy účastníkov konania, nepredložil žiadosť o dodatočné povolenie stavby oplotení a ani žiadny z dokladov na ktoré ho vyzval stavebný úrad listom z 15.08.2012, č. Výst. 111/2012-Bá-139 doplniť, preto stavebný úrad v súlade s ustanovením § 88a ods.

6 písm. a/ stavebného zákona nariadil odstránenie predmetnej drobnej stavby.

Krajský súd odvolávajúc sa na ustanovenie § 249 ods. 2 OSP uviedol, že zákonnou náležitosťou riadne podanej žaloby musí byť jednoznačná kvalifikácia žalobných dôvodov v zmysle § 250j ods. 2, resp. § 250j ods. 3 OSP, pričom žalobný návrh podaný 20. mája 2013 neobsahoval žiadnu konkrétnu námietku poukazujúcu na nezákonnosti rozhodovania a postupu žalovaného správneho orgánu, t.j. Obvodného úradu Trnava ako druhostupňového úradu v stavebnom konaní, čo samo o sebe predstavovalo prekážku vecného vybavenia žaloby a postačovalo na jej zamietnutie postupom v zmysle podľa § 250j ods. 1 OSP.

Napriek uvedenému krajský súd považoval za dôvodné vyjadriť sa k namietanej nezákonnosti postupu prvostupňového správneho orgánu. V tejto súvislosti uviedol, že na základe ohlásenia žalobcu z 29. júna 2012 začalo konanie o dodatočnom povolení stavby v zmysle § 88a stavebného zákona, pričom stavebník bol zákonom predvídaným spôsobom vyzvaný na predloženie dokladu, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo, že má k tomuto pozemku iné právo. Žalobca preukázateľne mal záujem nadobudnúť príslušné právo buď odpredajom/kúpou predmetného pozemku alebo výpožičkou od obce. Je nesporné, že obec nemala záujem ani o predaj, ani o výpožičku, pričom o tejto skutočnosti v súlade so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení rozhodovalo obecné zastupiteľstvo. Dodal, že žalobca sa nemohol spoliehať na jeho názor, že stavba nie je v rozpore s verejným záujmom, čo je dostatočným predpokladom pre jej automatickú legalizáciu a v dôsledku toho bude vylúčené jej odstránenie v zmysle § 88 ods. 1 písm. b/ in fine stavebného zákona.

Krajský súd konštatoval správnosť záveru žalobcu pokiaľ ide o vadu prvostupňového rozhodnutia v tom, že drobná stavba nespadá pod úpravu § 88 ods. 8 stavebného zákona a rozhodnutie sa nedôvodne odvolávalo na ustanovenie § 88 ods. 6 písm. a/ stavebného zákona upravujúceho odstránenie stavby v prípade nepredloženia žiadosti o dodatočné povolenie stavby. V danom prípade vzhľadom na okolnosti bolo podľa krajského súdu na preukázanie dôvodnosti rozhodnutia na mieste použitie ustanovenie § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, pričom prvostupňové rozhodnutie sa podrobnejšie malo vysporiadať s otázkou súladu s verejným záujmom.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ OSP a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V dôvodoch svojho odvolania namietal, že krajský súd pri hodnotení výsledkov dokazovania neprihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané a vyplynuli aj z prednesu žalobcu na pojednávaní 27. marca 2014, v dôsledku čoho podľa názoru žalobcu krajský súd pravdepodobne vzal do úvahy skutočnosti, ktoré neboli účastníkmi prednesené a ani nevyplynuli z predložených dôkazov.

Ďalej namietal aj nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, ktorý žalobcovi vytýkal absenciu zákonných náležitostí žaloby, pričom žalobca mal za to, že uviedol nezákonnosť rozhodnutí tak prvostupňového správneho orgánu, ako aj žalovaného, keď uviedol, v čom je nesprávne prvostupňové rozhodnutie, keďže žalovaný, ktorý potvrdil správnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu si túto argumentáciu osvojil.

Nesprávnosť postupu krajského súdu žalobca videl aj v posúdení oprávnení žalobcu poukazujúc na chýbajúci územný plán Obce Zeleneč, čím stratilo podľa jeho názoru oporu rozhodnutie stavebného úradu o odstránení stavby žalobcom na jeho pozemku, lebo obec nedisponovala a ani nedisponuje žiadnym územným plánom, v ktorom by bolo určené využitie pozemku pred rodinným domom žalobcu a ktoré by obec na takého rozhodnutie oprávňovalo.

Žalobca bol toho názoru, že krajský súd správne upozornil na to, že sa prvostupňový správny orgán

nedôvodne odvolával na ustanovenie § 88a ods. 6 stavebného zákona, pričom už samo takéto hodnotenia pochybenia správneho rozhodnutia bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného, ktorý takto potvrdil nezákonnosť prvostupňového rozhodnutia.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril, napriek tomu, že odvolanie žalobcu mu bolo doručené 30. mája 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy podľa § 244 ods. 1 OSP. Súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR a zákonnosť postupu správnych orgánov.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že žalobca podal 03.07.2012 na Obecnom úrade Zeleneč ohlásenie drobnej stavby podľa § 57 stavebného zákona; účel rozsah a miesto stavby boli určené ako realizácia oplotenia pred rodinným domom na adrese trvalého bydliska stavebníka, parc.č. 2190/86 zastavané plochy a nádvoria o výmere 84 m², zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. F., ktorého výlučným vlastníkom je Obec Zeleneč. Na stavbe oplotenia pozemku bol podľa vyššie uvedeného ohlásenia 07.08.2012 uskutočnený štátny stavebný dohľad, ktorého výkon bol zameraný na prešetrovanie realizácie stavebných prác na stavbe oplotenia bez príslušného povolenia stavebného úradu. V zápisnici bolo uvedené, že na základe oznámenia k ohláseniu drobnej stavby nebolo vydané ohlásenie. Výzvou z 15.08.2012 prevzatou žalobcom 05.09.2012 bol postupom v zmysle § 88 ods. 1 stavebného zákona stavebník vyzvaný na predloženie dokladu o vlastníckom alebo inom práve k pozemku podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona, projektovej dokumentácie, zoznamu účastníkov, vyjadrenia príslušných dotknutých orgánov a správneho poplatku. Žiadosťou o predĺženie lehoty doručenou stavebnému úradu 05.11.2012 žalobca oznámil, že požiadal obecné zastupiteľstvo o výpožičku dotknutého pozemku na dobu 10 rokov, vzhľadom na odsúhlasené termíny zasadnutia obecného zastupiteľstva žiadal o predĺženie lehoty na predloženie dokladov. K žiadosti priložil kópiu žiadosti o výpožičku pozemkov z 31.10.2012. Uznesením obecného zastupiteľstva Zeleneč č. 122 z 18.09.2012 obecné zastupiteľstvo neschválilo predaj predmetného pozemku žalobcovi. Prvostupňovým rozhodnutím č. Výst. 111/2012/Bá-196 z 11.12.2012 Obec Zeleneč ako prvostupňový stavebný úrad nariadilo podľa § 88a ods. 6 písm. a/ stavebného zákona žalobcovi ako stavebníkovi odstránenie drobnej stavby oplotenia na pozemku parc. č. 2190/86 vybudovaného v júni 2012 z dôvodu, že v lehote na predloženie žiadosti a dokladov o tom, že dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejnými záujmami, nebol predložený doklad o

vlastníckom, prípadne inom práve k pozemku.

Druhostupňový stavebný úrad rozhodujúc o odvolaní žalobcu konštatoval, že stavebný úrad postupoval v súlade so zákonom, pričom odvolateľ v stanovenej lehote nepreukázal stavebnému úradu, že stavba je v súlade s verejnými záujmami a nie sú obmedzené záujmy účastníkov konania, nepredložil žiadosť o dodatočné povolenie stavby oplozenia a ani žiadny z dokladov, na ktoré ho vyzval stavebný úrad doplniť, preto stavebný úrad v súlade s ustanovením § 88a ods. 6 písm. a/ stavebného zákona nariadil odstránenie predmetnej drobnej stavby.

Pri výkone štátneho stavebného dohľadu 25.06.2013 bolo zistené, že oplozenie na pozemku parc.č. 2190/86 v k.ú. F. nebolo odstránené v lehote stanovenej v zmysle rozhodnutia stavebného úradu č. Výst. 111/2012/Bá-196 právoplatného 07.03.2013.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 88a stavebného zákona

(1) Ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi.

(2) Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní. Ak vlastníka stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

(6) Stavebný úrad nariadi odstránenie stavby aj v prípade, ak stavebník v určenej lehote

a) nepredloží žiadosť o dodatočné povolenie stavby,

b) nesplní podmienky rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby.

(7) Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

(8) Podľa odsekov 1 až 7 sa postupuje aj pri neohlásenej jednoduchej stavbe alebo jej zmene, ak bola určená na ohlásenie podľa § 55 ods. 2 písm. a).

Podľa § 55 stavebného zákona

(1) Stavebné povolenie sa vyžaduje, pokiaľ tento zákon a vykonávacie predpisy k nemu alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, pri stavbách každého druhu bez zreteľa na ich stavebnotechnické vyhotovenie, účel a čas trvania; stavebné povolenie sa vyžaduje aj pri zmene stavieb, najmä pri prístavbe, nadstavbe a pri stavebných úpravách.

(2) Ohlásenie stavebnému úradu postačí

b) pri drobných stavbách, ktoré plnia doplnkovú funkciu k hlavnej stavbe a ktoré nemôžu podstatne ovplyvniť životné prostredie.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie stavby postavenej bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním alebo bez písomného oznámenia stavebného úradu podľa § 57 ods. 2 pri stavbách, ktoré treba ohlásiť; odstránenie stavby sa nenariadi iba v prípadoch, keď dodatočné povolenie stavby nie je v rozpore s verejným záujmom.

Z podkladov súdneho spisu, vrátane administratívneho spisu žalovaného, je zjavné, že správne orgány v posudzovanej veci na základe skutkových zistení dospeli k záveru, že v uvedenom prípade sú splnené zákonné podmienky pre odstránenie drobnej stavby, nakoľko žalobca nepreukázal, že existencia stavby postavenej na základe vedomého ignorovania zákona zo strany stavebníka nie je v rozpore s verejnými

záujmami.

Predpokladom zhojenia závažného pochybenia stavebníka a to nedodržania zákonného postupu pri uskutočňovaní drobnej stavby, je preukázanie skutočnosti, že uvedená stavba nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými stavebným zákonom a ostatnými právnymi predpismi, pričom dôkazné bremeno je na strane žalobcu.

Najvyšší súd mal z obsahu pripojeného administratívneho, ako aj súdneho spisu za preukázané, že žalobca postavil drobnú stavbu v zmysle § 55 ods. 2 písm. b/ stavebného zákona na pozemku vo výlučnom vlastníctve Obce Zeleneč, čím opomenul jednak postup podľa ustanovenia § 57 stavebného zákona a to pred samotnou realizáciou drobnej stavby túto písomne oznámiť stavebnému úradu a tiež neoprávnene zasiahol do výkonu vlastníckeho práv iného subjektu.

K námietke žalobcu, ktorý poukázal na uvedenie nesprávneho ustanovenia stavebného zákona v odôvodnení rozhodnutia žalovaného, ktorý sa pri nariadení odstránenia drobnej stavby odvolával na ustanovenie § 88a ods. 6 písm. a/ stavebného zákona, pričom správne malo byť uvedené ustanovenie § 88 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona ako dôvod pre zrušenie rozhodnutia, najvyšší súd považoval za potrebné uviesť, že správnym konaním sa nazýva postup správnych orgánov, účastníkov konania a ďalších osôb pri vydávaní rozhodnutí, ktorý upravuje právny predpis. Konanie a postup správneho orgánu majú povahu synonym. Zmyslom všetkých procesných predpisov je zabezpečiť realizáciu hmotných noriem vo forme rozhodnutia o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb za takého postupu, aby vo veci bol zistený skutkový stav čo najúplnejšie, prostriedkami, ktoré objasňujú okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, a aby účastníkovi, o ktorého vec - práva a povinnosti ide, bola poskytnutá možnosť predkladať dôkazy, návrhy a obhajovať svoje práva. Toto platí zvlášť, ak ide o konanie, v ktorom dôkazná povinnosť spočíva na účastníkovi. Pri tomto zmysle konania dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 OSP môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.

Žalobca napriek tomu, že bol zákonným spôsobom vyzvaný na predloženie dokladu preukazujúceho, že je vlastníkom pozemku zastavaného predmetnou drobnou stavbou, alebo jeho časti, resp. má k tomuto pozemku iné právo, žiadny relevantný doklad nepredložil. Ak sa odvolával na svoj záujem nadobudnúť pozemok odpredajom/kúpou alebo výpožičkou od obce, je nesporné, že obecné zastupiteľstvo rozhodujúce o žiadosti žalobcu na svojom zasadnutí 18.09.2012 so žiadosťou žalobcu nesúhlasilo. Je potrebné konštatovať, že žalobca na kúpu resp. výpožičku predmetného pozemku od obce ako jeho vlastníka právny nárok nemá.

Pokiaľ žalobca namietal, že krajský súd pri hodnotení výsledkov dokazovania neprihliadal na skutočnosti, ktoré boli preukázané a vyplynuli aj z prednesu žalobcu na pojednávaní 27. marca 2014, najvyšší súd nemohol na túto námietku prihliadnuť, pretože žalobca ani v podanom odvolaní neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti krajský súd pri hodnotení dokazovania opomenul. Ďalej je potrebné uviesť, že pokiaľ mal žalobca v úmysle rozšíriť rozsah napadnutia rozhodnutia žalovaného, mohol tak urobiť v dvojmesačnej lehote od doručenia napádaného rozhodnutia, ktorá je ustanovená na podanie žaloby v zmysle § 250b ods. 1 v spojení s § 250h ods. 1 OSP, t.j. do 22.05.2013. Rozsahom a dôvodmi žaloby je súd striktne viazaný s výnimkou prípadov uvedených v § 250j ods. 3 OSP.

Vzhľadom na vyššie uvedené v spojení s citovanými ustanoveniami zákonov Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v medziach odvolania, dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku nie sú dôvodné a preto rozhodol podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP. Žalobca nemal úspech vo veci, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.